

Къмъ брата си. Това стихотворение има три редакции: първата се появи въ в. Дунавска зора (г. I. бр. 14; Браила, 1868.) съ подписъ П-въ, изъ която редакция привеждаме тука първитъ два куплета:

Тѣжко, брате, ся живѣе
Между глупцы неразбрани!
Ахъ душа ми въ огънь тлѣе,
Ахъ сърдце ми въ люты рани!

Отечество мило любѣж,
Неговж-тж святость пазѣж;
Нѣ себя си, брате, губѣж,
Тѣвы глупцы като мразѣж...

Вторъ пжтъ същото стихотворение е печатано въ в. Свобода (г. I. бр. 33. стр. 282.) съ подписъ Х. П-въ. За да дадемъ възможность на читателя самъ да направи сравнение съ горнитъ два куплета, както и съ дефинитивната редакция на това стихотворение, всеизвѣстно, ние ще го приведемъ тука изцѣло:

Тѣжко, брате, се живѣе,
Между глупци неразбрани!
Душата ми въ огънь тлѣе,
Сърдцето ми е въ люти рани.

Отечество вѣрно любя
Завѣтътъ му свято паза;
Но себѣ си, брате, губа,
Тие глупци като мразя.

Мечти мрачни, мисли бурни
Гризятъ, мжчатъ душа млада, —
Нѣма ржка кой да турне,
На туй сърдце, гдѣто страда!